

Sygn. akt II Ca 505/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski (spr.)
Sędziowie	SSO Paweł Hochman SSO Dariusz Mizera
Protokolant	Stażysta Anna Lipniak

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa N. T.

przeciwko T. T.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 23 kwietnia 2018 roku, sygn. akt III RC 530/17

oddala apelację i nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego za instancję odwoławczą.

SSO Jarosław Gołębiowski

SSO Paweł Hochman SSO Dariusz Mizera

Sygn. akt II Ca 505/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2018 roku Sąd Rejonowy w Bełchatowie po rozpoznaniu sprawy z powództwa N. T. przeciwko T. T. o podwyższenie alimentów

1. podwyższył alimenty od pozwanego T. T. na rzecz małoletniej powódki N. T. z kwoty po 350,00 złotych miesięcznie ustalonej ugodą zawartą przez Sądem Rejonowym w Bełchatowie dnia 9 marca 2012 roku w sprawie sygn. akt III RC 482/11 do kwoty po 600,00 złotych miesięcznie, począwszy od dnia 23 kwietnia 2018 roku, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z kwot, z pozostawieniem bez zmian pozostałych dotychczasowych warunków płatności;

2. oddalił powództwo w pozostałym zakresie;
3. zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami;
4. nakazał pobrać od pozwanego T. T. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150,00 złotych tytułem opłaty oraz 6,00 złotych za klauzulę wykonalności;
5. nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

Na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Belchatowie w dniu 09 marca 2012 r. w sprawie III RC 482/11 T. T. zobowiązał się płacić na rzecz małoletniej N. T. alimenty w kwocie po 350 zł miesięcznie.

R. F. ma 37 lat. Z zawodu jest ekonomistką. Nie pracuje. Jest zarejestrowana w PUP jako osoba bezrobotna. Nie posiada prawa do zasiłku dla osób bezrobotnych. Po raz ostatni dorywczo pracowała 3 lata temu w charakterze sprzedawcy.

Przedstawicielka ustawowa nie ma majątku, akcji, obligacji. Posiada zadłużenia w „parabankach” na kwotę 15.000 zł.

R. F. mieszka z partnerem i córką. Koszt utrzymania mieszkania wynosi łącznie 800 zł.

Powódka N. T. ma 12 lat. Nie ma majątku ani własnych dochodów. Jest zdrowa.

Małoletnia zjada w szkole obiady, które kosztują 30 zł miesięcznie. Dziecko jeździ na wycieczki szkolne. Łączny koszt jednej wycieczki stanowi kwotę 230 zł.

Na rzecz małoletniej wypłacane jest świadczenie wychowawcze oraz zasiłek rodzinny.

Pozwany T. T. ma 39 lat. Z zawodu jest inżynierem środowiska. Od dnia 02.04.2012 r. zatrudniony jest w (...) Sp. z o.o. na stanowisku montera. Z tego tytułu uzyskuje średnie miesięczne wynagrodzenie w wysokości ok. 2600 zł netto. Poza pensją innych dochodów nie ma. Nie posiada majątku, akcji, obligacji, mieszkania, nieruchomości. Jest właścicielem samochodu osobowego marki S. rocznik 1997.

T. T. spłaca pożyczkę zaciągniętą w (...) w kwocie 5 tys. zł. Jej miesięczna rata wynosi 400 zł.

Pozwany mieszka z partnerką i trójką jej dzieci w wynajmowanym mieszkaniu. Łączne koszty utrzymania mieszkania stanowią kwotę ok. 1400 zł miesięcznie.

T. T. poza córką N. nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Pozwany utrzymuje kontakt z małoletnią w weekendy.

Sąd Rejonowy zważył iż powództwo jest zasadne w części.

Podstawą prawną roszczenia jest przepis art. 138 kro, w myśl którego każda ze stron może domagać się zmiany orzeczenia o alimentach w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie bądź zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też możliwości zarobkowych, majątkowych zobowiązanego do alimentacji w związku z czym zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga zmiany.

W przedmiotowej sprawie wskazana zmiana stosunków nastąpiła. Przede wszystkim wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniej wobec jej dorastania.

Wskazać należy, iż w drodze świadczenia alimentacyjnego zaspokojeniu podlegają jedynie usprawiedliwione potrzeby dziecka.

Biorąc pod uwagę wiek powódki, jej stan zdrowia, koszt wyżywienia, mieszkania, nauki Sąd określił miesięczne usprawiedliwione potrzeby N. T. na kwotę po około 1000 zł. Tak ustalone potrzeby małoletniej są adekwatne do przeciętnego standardu życia jej rodziców.

Na zakres obowiązku alimentacyjnego istotny wpływ mają możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego (art. 135 kro). Wyznacznikiem możliwości zarobkowych T. T. jest uzyskiwane przez niego wynagrodzenie za pracę.

Ustalone w nowej wysokości świadczenie alimentacyjnie odpowiada zaistniałej zmianie stosunków. Realizuje również zasadę prawa do równej stopy życiowej dzieci i rodziców oraz leży w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, który poza małoletnią nie ma innych osób na utrzymaniu.

W pozostałym zakresie usprawiedliwione potrzeby małoletniej N. zaspakajają będzie jej matka, na której także ciąży obowiązek finansowego udziału w kosztach utrzymania córki.

Wobec powyższego i na podstawie ww. przepisu orzeczono jak w punktach 1 i 2 wyroku.

W przedmiocie kosztów postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 100 kpc.

O kosztach sądowych orzeczono w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.11.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2018.300 t.j.) w zw. z art. 100 kpc.

Zgodnie z treścią art. 333§1 pkt 1 kpc rozstrzygnięto o rygorze natychmiastowej wykonalności.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka zarzucając mu:

- błędne przyjęcie, iż możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego pozwalają na obciążenie Go obowiązkiem alimentacyjnym w wysokości po 600,00 zł miesięczni, podczas gdy, z zebranego materiału dowodowego wynika, że pozwany nie ma nikogo na utrzymaniu, Jego możliwości zarobkowe i majątkowe uzasadniają zasądzenie wyższych świadczeń alimentacyjnych;

- bezpodstawne zasądzenie świadczeń alimentacyjnych od dnia 23.04.2018r., podczas gdy w żądaniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki wnosiła o zasądzenie alimentów od dnia złożenia pozwu;

- obrażę przepisu art. 100 kodeksu postępowania cywilnego poprzez nieobciążenie pozwanego kosztami zastępstwa procesowego.

Z uwagi na powyższe wnosiła o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienia powództwa w całości z zasądzeniem od pozwanego kosztów zastępstwa procesowego za I i II instancję.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powódki nie jest uzasadniona.

Rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest prawidłowe.

Ustalenia Sądu istotne z punktu widzenia końcowego rozstrzygnięcia znajdują oparcie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Materiał ten został poddany rzetelnej i wnikliwej ocenie na podstawie art. 233 § 1 kpc.

Ocena dowodów nie jest dowolna. Mieści się w granicach swobodnej.

Charakter zgłoszonego w sprawie roszczenia trafnie skłonił sąd rejonowy do jego oceny w płaszczyźnie art. 138 krio.

Treść tego przepisu wskazuje, że wysokość alimentów jest uzależniona od istotnej zmiany stosunków w sferze usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i możliwości płatniczych zobowiązanego. Zmiana ta - co jest oczywiste - powinna nastąpić po dacie, w której ostatnio świadczenia alimentacyjne zostały określone.

Akta sprawy wskazują, że ostatnio alimenty zostały ustalone ugodą w sprawie IIIRC 482/11 dnia 9 marca 2012 roku.

Pozew o podwyższenie alimentów został wniesiony dnia 13 grudnia 2017 roku. Upłynęło zatem ponad 5 lat. Tak znaczny upływ czasu czynił zasadnym skorygowanie wysokości alimentów. Wzrost wysokości alimentów określony zaskarżonym wyrokiem jest istotny. Wynosi on bowiem około 71 %. Alimenty w podwyższonej wysokości stanowią około 23 % dochodów netto pozwanego.

Usprawiedliwione potrzeby małoletniej Sąd meriti ustalił na kwotę około 1.000 złotych miesięcznie. Zapatrywanie Sądu w tej mierze jest prawidłowe i ostatecznie nie było kwestionowane przez strony.

Kwestią sporną było natomiast w jakim zakresie ojciec ma partycypować w kosztach utrzymania małoletniej.

Osobiste starania matki o utrzymanie i wychowanie córki są przejawem realizacji w części jej ustawowego obowiązku alimentacyjnego. Podkreślenia jednak wymaga, że N. T. jest obecnie w wieku 12 lat. Jest oczywiste, że wkład matki w wychowanie córki winien mieć większy niż dotychczas wymiar finansowy .

Ustalenie proporcji w współuczestniczeniu w utrzymaniu dziecka: ojciec 60% i matka 40% jest prawidłowe.

Córka stron uczęszcza do szkoły. Jej wiek nie stanowi przeszkody do podjęcia zatrudnienia przez przedstawicielkę ustawową. Jest osobą młodą. Posiada kwalifikacje do zatrudnienia na stanowisku ekonomisty. Pozyskane w ten sposób środki finansowe winna przeznaczyć na utrzymanie córki i siebie.

Nietrafnie zarzuca skarżący, że podwyższenie alimentów nastąpiło dopiero od dnia 23 kwietnia 2018 roku.

Do czasu wydania przez Sąd rejonowy zaskarżonego wyroku potrzeby małoletniej były zaspokajane alimentami w dotychczasowej wysokości. Matka nie wykazała, że od daty wniesienia pozwu do dnia wyrokowania przez Sąd rejonowy nie zostały zaspokajane jakiegokolwiek potrzeby małoletniej.

W tym stanie rzeczy i na podstawie art. 385 kpc należało orzec jak w wyroku.

SSO Paweł Hochman SSO Jarosław Gołębiowski SSO Dariusz Mizera